

การจัดประสบการณ์แบบคละชั้นในระดับปฐมวัย เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็ก

¹พัทธนันท์ วงษ์วิชัยุตม์ และ ²จุฑาทิพย์ โอบอ้อม

EXPERIENCE MANAGEMENT TO PROMOTE LEADERSHIP BEHAVIORS OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN THROUGH MIXED CLASS

¹PATTANAN WONGWITCHAYUT AND ²JUTHATHIP OBOOM

Received: January 01, 2021

Revised: March 30, 2021

Accepted: May 30, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นในระดับปฐมวัย เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 4 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดฤกษ์ทรายสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวนทั้งสิ้น 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบไปด้วยแผนการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นในระดับปฐมวัย เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 12 แผน แบบประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย แบบบันทึกพฤติกรรมพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า การจัดประสบการณ์แบบคละชั้นในระดับปฐมวัย เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็ก มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 48.36 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 84.64 คะแนน เมื่อพิจารณารายด้าน คือ ด้านการคิด มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 11.48 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 21.44 คะแนน ด้านความสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.40 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 20.44 คะแนน ด้านการทำงาน

¹รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

²อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.28 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 20.84 คะแนน ด้านตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.20 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 21.92 คะแนนและผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในขณะจัดประสบการณ์ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นในระดับปฐมวัย เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนขนาดในสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายมีพฤติกรรมการกำกับตนเองที่สูงขึ้นตามลำดับ

คำสำคัญ : การเป็นผู้นำ, คละชั้นเรียน, เด็กปฐมวัย, การจัดประสบการณ์

Abstract

This research had a purpose to promote early childhood children's leadership behaviors before and after the using of mixed class. The samples were 25 male and female early childhood children during the age of 4-5 studying in year 1 and 2 pre-elementary school at Watuekraisamukkee School, Kamphaeng Phet province, during semester 2, academic year 2018. Research instruments were 12 lesson plans to manage experiences with mixed class to promote early childhood children's leadership behaviors. The data were analyzed statistically by Mean, Standard Deviation, and content analysis.

The study indicated that the experience management to promote early childhood children's leadership behaviors through mixed class had mean scores divided into 4 aspects as 1) Thinking, with pre-/post-experiment at 11.48/21.44, 2) Relationship, with pre-/post-experiment at 12.40/20.44, and 3) Working, with pre-/post-experiment at 12.28/20.84, 4) Self-Awareness , with pre-/post-experiment at 12.20/21.92. And the results from behavior observation record also showed that the early childhood children under the experience management to promote early childhood children's leadership behaviors through mixed class regulated their own behaviors higher from the first and the last week respectively.

Keywords: leadership, mixed class, early childhood children, experience management

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยพิจารณาจากนโยบายของรัฐบาล ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2564 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2574) จะพบว่า เชื่อมโยงไปที่การยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และลดความเหลื่อมล้ำอย่างทั่วถึง ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ ในเรื่องของการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งยังทำได้ไม่ครอบคลุม โรงเรียนขนาดเล็กยังกระจายอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้ประสบปัญหาเดียวกันคือ มีบุคลากรไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน จึงส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยภาพรวมต่ำ

โรงเรียนวัดฤกษ์สาทรายสามัคคี เป็นโรงเรียนขนาดเล็กเปิดสอนในระดับชั้นอนุบาล – ระดับประถมศึกษา อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ซึ่งอยู่ในอำเภอคลองขลุง ตำบลวังยาง จังหวัดกำแพงเพชร มีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 7 คน ในปีการศึกษา 2561 มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 74 คน ระดับชั้นปฐมวัย มี 3 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ระดับประถมศึกษา มี 6 ห้องเรียน จำนวน 49 คน ซึ่งจากข้อมูลบุคลากรและชั้นเรียนที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าบุคลากรไม่สัมพันธ์กับจำนวนชั้นเรียน จากกรณีดังกล่าวจึงอาจส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การแก้ปัญหาในเรื่องของบุคลากรไม่เพียงพอสามารถทำได้หลายวิธี โดยวิธีหนึ่งนั้น คือ การจัดประสบการณ์แบบคละชั้นเพื่อเป็นการลดปัญหาในเรื่องของบุคลากรไม่เพียงพอ (ครูมือใหม่, 2553) อีกทั้งการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นจะช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน พึ่งพากัน (โหม่งหัวครก, 2550) มีวินัยในตนเอง รู้จัดอดทนและควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้วิธีการแก้ปัญหาโดยสันติวิธี ช่วยพัฒนาการเป็นผู้นำของผู้เรียนได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

ปัจจุบัน ประเทศไทยต้องการคนรุ่นใหม่ที่มีภาวะผู้นำ เป็นกำลังสำคัญในการนำทิศทางประเทศให้อยู่รอด ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วง คือ เด็กไทยรุ่นใหม่จำนวนมากไม่ต้องการเป็นผู้นำ เนื่องจากชินกับการเป็นผู้ตามมากกว่า ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูแบบประคบประหงมจากครอบครัว ระบบการศึกษาที่สร้างเด็กให้คิดตามมากกว่าคิดสร้างสรรค์ และหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนขาดเนื้อหาที่สอนให้เด็กมีภาวะผู้นำ ดังนั้น ประเทศไทยอาจประสบปัญหา ขาดผู้ที่ต้องการเข้ามานำทิศทางประเทศในอนาคต การสร้างผู้นำจึงเป็นเรื่องใหญ่ที่ควรให้ความสำคัญ และต้องเริ่มพัฒนาผู้นำตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย ต้องประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่แสดงออก 4 ด้าน คือ ด้านการคิด ด้าน

ความสัมพันธ์ ด้านการทำงาน ด้านตนเอง (ศตพร ศรีทิพย์, 2558) เพื่อให้เด็กมีศักยภาพเตรียมพร้อมรับมือกับโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข (โควิทย์, 2554) จึงถือเป็นวิธีที่ดีและเหมาะสมในการนำมาใช้ในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มุ่งเน้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ภายในโรงเรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้มีการออกแบบการจัดประสบการณ์ โดยเขียนแผนการจัดประสบการณ์แบบคละชั้น เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย จำนวน 12 แผน แต่ละแผนการจัดประสบการณ์มีกระบวนการ 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนที่ 1 การรับข้อมูล ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนเป้าหมาย ขั้นตอนที่ 3 การนำเสนอ ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าเมื่อเด็กปฐมวัยได้รับการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยแล้ว จะมีพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นสำหรับเด็กในระดับปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบคละชั้น เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย จำนวน 12 แผน โดยการศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบคละชั้น เอกสารเกี่ยวกับการส่งเสริมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย
- 1.2 แบบประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการคิด จำนวน 5 ข้อ ด้านความสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านการทำงาน จำนวน 5 ด้านตนเอง จำนวน 5 ข้อ โดยศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล
- 1.3 แบบบันทึกพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 ผู้ศึกษาประสานงานไปทาง โรงเรียนวัดฤกษ์หร่ายสามัคคี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.2 ให้ครูประเมินพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย
- 2.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดประสบการณ์โดยร่วมกับครู ใช้เวลา 12 สัปดาห์

2.4 เมื่อทดลองครบ 12 สัปดาห์ ให้ครูประเมินพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย
ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา ได้ทำการศึกษาดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
(Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard deviation) ของการส่งเสริมพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็ก
ปฐมวัยก่อนและหลังทดลอง

3.2 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็ก
ปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง (N = 25 คน)

กลุ่มเป้าหมาย	คะแนนรวม	μ	S.D.
ก่อนการทดลอง	100	48.36	0.59
หลังการทดลอง	100	84.64	0.73

จากตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยโดยรวมก่อนการ
ทดลองเท่ากับ 48.36 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ 84.64 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเป็นผู้นำ
ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นว่า พฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยหลังการทดลอง มี
คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 36.28 คะแนน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองเมื่อเทียบกับเกณฑ์

สรุปผลพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย	ก่อน			หลัง		
	Mean	S.D.	ระดับพฤติกรรม	Mean	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. ด้านการคิด (25)	11.48	0.68	น้อย	21.44	0.75	ดี
1.1 การกำหนดเป้าหมายในการทำงาน	2.12	0.78	น้อย	4.04	0.73	ดี
1.2 การวางแผนการทำงาน	2.08	0.91	น้อย	4.16	0.69	ดี
1.3 การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย	2.36	0.49	น้อย	4.88	0.33	ดีมาก
1.4 การหาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ	2.40	0.50	น้อย	3.84	0.90	ดี
1.5 การเลือกทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง	2.52	0.59	ปานกลาง	4.52	0.51	ดีมาก
2. ด้านความสัมพันธ์ (25)	12.40	0.53	น้อย	20.44	0.75	ดี
2.1 การแสดงความคิดเห็นหรือถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจ	2.68	0.63	ปานกลาง	3.96	0.35	ดี
2.2 การเป็นผู้พูดที่ดี	2.52	0.51	ปานกลาง	4.44	0.71	ดี
2.3 การเป็นผู้ฟังที่ดี	2.40	0.50	น้อย	3.96	0.79	ดี
2.4 การรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น	2.36	0.49	น้อย	3.68	0.85	ดี
2.5 การแบ่งปันสิ่งของและช่วยเหลือผู้อื่น	2.44	0.51	น้อย	4.40	0.71	ดี
3. ด้านการทำงาน (25)	12.28	0.55	น้อย	20.84	0.73	ดี
3.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานของกลุ่ม	2.52	0.51	ปานกลาง	4.56	0.51	ดีมาก
3.2 การมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย	2.20	0.50	น้อย	3.96	0.93	ดี
3.3 การปฏิบัติตามกติกาหรือข้อตกลง	2.56	0.51	ปานกลาง	4.20	0.71	ดี
3.4 การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	2.48	0.51	น้อย	4.48	0.51	ดี
3.5 การประนีประนอมเมื่อเกิดความขัดแย้ง	2.52	0.65	ปานกลาง	3.64	0.49	ดี
4. ด้านตนเอง (25)	12.20	0.56	น้อย	21.92	0.64	ดี
4.1 การรับรู้ความสามารถของตนเอง	2.36	0.49	น้อย	4.28	0.79	ดี
4.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง	2.48	0.59	น้อย	4.04	0.68	ดี
4.3 การรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตนเอง	2.56	0.58	ปานกลาง	4.40	0.58	ดี

สรุปผลพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย	ก่อน			หลัง		
	Mean	S.D.	ระดับพฤติกรรม	Mean	S.D.	ระดับพฤติกรรม
4.4 การควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง	2.40	0.58	น้อย	4.60	0.50	ดีมาก
4.5 การแสดงออกอารมณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์	2.40	0.58	น้อย	4.60	0.50	ดีมาก
รวม (100)	48.36	0.59	น้อย	84.64	0.73	ดี

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า

1. ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเป็นผู้นำ ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 48.36 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 84.64 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73

เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ในการประเมินระดับพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย คือ เกณฑ์ 100 คะแนน

คะแนน 85.51 – 100.00 พฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับดีมาก

คะแนน 69.51 – 85.50 พฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับดี

คะแนน 52.51 – 69.50 พฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 35.51 – 52.50 พฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 20.00 – 35.50 พฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับน้อยมาก

ทำให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับดี

2. คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยรายด้าน ก่อนและหลังการทดลอง คือ ด้านการคิด พบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 11.48 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.68 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.44 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ด้านความสัมพันธ์ พบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.40 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.44 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 ด้านการทำงาน พบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.28 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.84 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73 ด้านตนเอง พบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 12.20 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.92 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 0.64 เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ในการประเมินระดับพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยราย
ด้านของแต่ละด้าน คือ

เกณฑ์พฤติกรรมแต่ละรายด้าน 25 คะแนน

คะแนน 22.51 – 25.00 พฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับดีมาก

คะแนน 18.51 – 22.50 พฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับดี

คะแนน 14.51 – 18.50 พฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 9.51 – 14.50 พฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 5.00 – 9.50 พฤติกรรมที่แสดงออกอยู่ในระดับน้อยมาก

ทำให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยด้านการคิด ด้านความสัมพันธ์ ด้าน
การทำงาน และด้านตนเองเพิ่มขึ้นจากระดับพฤติกรรมที่แสดงออกน้อยเป็นระดับพฤติกรรมที่
แสดงออกดี

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัย โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-4) พบว่า เด็กปฐมวัยยังไม่สามารถทำตาม
กระบวนการและขั้นตอนตามแผนการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นได้ เนื่องจากเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วง
อายุยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการทำกิจกรรมร่วมกัน ครูผู้สอนต้องคอยให้คำแนะนำลำดับ
ขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้เริ่มจากเด็กปฐมวัยที่อายุมากกว่าเป็นผู้นำและคอยช่วยเหลือเด็ก
ปฐมวัยที่มีอายุน้อยกว่าในกลุ่ม การใช้คำพูดในการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่มีอายุมากกว่ายังสื่อสารให้
เด็กปฐมวัยที่มีอายุน้อยกว่าไม่เข้าใจ ส่วนเด็กปฐมวัยที่มีอายุน้อยกว่ายังไม่ค่อยสนใจฟังในสิ่งที่เด็ก
ปฐมวัยที่มีอายุมากกว่าสื่อสารออกไป

ระยะที่ 2 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 5-8) พบว่า เด็กปฐมวัยที่มีอายุมากกว่าและเด็กปฐมวัย
ที่มีอายุน้อยกว่าเริ่มเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนในแผนการจัดประสบการณ์แบบคละชั้น เด็กปฐมวัย
ที่มีอายุมากกว่าสามารถช่วยครูปฐมวัยในการดูแลเด็กปฐมวัยในขณะทำกิจกรรมได้ มีการใช้คำพูดในการ
สื่อสารที่ดีขึ้น มีการรับฟังกันในกลุ่มมากขึ้น คือ เมื่อมีคนหนึ่งพูด คนอื่นๆในกลุ่มจะหยุดพูดและสนใจฟัง
เริ่มมีการบอกความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรม

ระยะที่ 3 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 9-12) พบว่า เด็กปฐมวัยที่อายุมากกว่าเมื่อได้รับ
มอบหมายงานจากครู สามารถที่จะถ่ายทอดสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้แก่เด็กปฐมวัยที่มีอายุน้อยกว่า
สามารถวางแผนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้แต่ละคนในกลุ่มได้ และรู้จักที่จะแบ่งปันสิ่งต่างๆ
ให้กับเด็กปฐมวัยที่มีอายุน้อยกว่าก่อน

อภิปรายผลการวิจัย

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองและตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองรายด้าน แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นสามารถส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่สูงขึ้น และพฤติกรรมการเป็นผู้นำของเด็กปฐมวัยเริ่มพัฒนาสูงขึ้นเรื่อยๆตามช่วงระยะเวลา จากการศึกษาผลการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเป็นผู้นำตนเองของเด็กปฐมวัยพบว่า การจัดประสบการณ์แบบคละชั้นสามารถส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่สูงขึ้น เนื่องด้วยการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นช่วยทำให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุมากกว่าได้เรียนรู้ในเรื่องการการเป็นผู้นำให้กับเด็กปฐมวัยที่มีอายุน้อยกว่า ทำให้เด็กได้คิด ลงมือปฏิบัติร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ด้วยการแสดงออกที่เหมาะสม ได้เรียนรู้การแบ่งปันและการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกสร กอกอง (2560) เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรคละอายุเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านอารมณ์-จิตใจ และด้านสังคม สูงขึ้นหลังจากการใช้หลักสูตรคละอายุ และจากการทดสอบพัฒนาการด้านร่างกาย และด้านสติปัญญา ของเด็กปฐมวัยทั้ง 3 ช่วงอายุ พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทั้ง 2 ด้านสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำการวิจัยไปใช้

1. เหมาะกับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีครูประจำการในระดับชั้นปฐมวัยไม่ครบชั้นเรียน
2. ต้องสร้างความเข้าใจกับครูประจำการเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับกระบวนการในการใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบคละชั้นเรียนเพื่อให้เกิดผลดีต่อเด็กปฐมวัยแต่ละช่วงอายุ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาผลการใช้การจัดประสบการณ์แบบคละชั้นเรียนในด้านอื่นๆของเด็กปฐมวัย เช่น การคิดและตัดสินใจ การวางแผนและจัดระบบดำเนินการ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **สร้างภาวะผู้นำในเด็กและเยาวชนไทย**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก : <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=2567&Key=hotnews>.
(วันที่ค้น ข้อมูล : 21 มกราคม 2562).
- เกสร กอกอง. (2560). **การพัฒนาหลักสูตรคละอายุเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก**. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 11(3), 19-35.
- ครูมือใหม่. (2553). **การเรียนรู้การสอนแบบคละชั้น**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/330243>. (วันที่ค้น ข้อมูล : 21 มกราคม 2562).
- โควิทย์, สติเฟน. อาร์. (2554). **ผู้นำในตัวฉัน**. แปลโดย อมรรัตน์ ศรีสุรินทร์. กรุงเทพฯ : อินสปายร์.
- โมงหัวครก. (2550). **การสอนแบบคละชั้น : การแก้ปัญหาในโรงเรียนขนาดเล็ก # 1**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก : <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=180503>. (วันที่ค้น ข้อมูล : 21 มกราคม 2562).
- ศตพร ศรีทิพย์. (2558). **ผลของการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดการสอนแบบ 4-H ที่มีต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำของเด็กอนุบาล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). **สมรรถนะของเด็กปฐมวัยในการพัฒนาตามวัย 3-5 ปี : แนวแนะสำหรับผู้ดูแลเด็ก ครูและอาจารย์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

